

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2018/36 9.09.2018

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

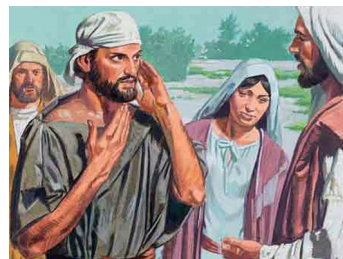
Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

*Jezus spojrzawszy w niebo, westchnął
i rzekł do niego: «Effatha»,
to znaczy: **Otwórz się.** (Mk 7, 34)*

Nasz Kochany Jezus otwierał już wiele razy nie tylko uszy, ale i serca.

Martwisz się o kogoś bliskiego, który jest zamknięty na Boga, nie słyszy Go? To wiedz, że Pan może go otworzyć. A czy wiesz, że jeśli będziesz się starał tak na serio żyć według woli Bożej cały czas, to Jezus i Bóg Ojciec będą przebywać w Tobie, a ciało Twoje będzie świątynią Ducha Świętego? (por. J 14, 23; 1 Kor 6, 19)

Dlatego tak ważny jest czas spędzony w ciszy z Jezusem, by móc usłyszeć Jego głos. Nie słyszysz? To może warto poprosić, by również na Ciebie położył rękę?

ks. Robert Grohs, Proboszcz

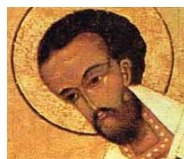
Papież Franciszek na Twitterze:

„Bez możliwości dostępu do nauczania nie ma pełnej wolności, ponieważ ona pozwala każdej osobie decydować o swoim losie.” (7.09.2018)
„Pamiętajcie, że im więcej ofiarowujecie innym, tym sami więcej otrzymacie i będziecie szczęśliwi!” (6.09.2018) „Nieście z sobą pokój, aby dawać go innym poprzez wasze życie, poprzez uśmiech i dzieła miłosierdzia. Święta Matko Tereso, módl się za nami!” (5.09.2018) „Wiara pomaga nam w znalezieniu sensu życia: Bóg jest z nami i kocha nas w sposób nieskończony.” (4.09.2018) „Prawdziwy pokój jest darem Boga; wylewa się z uzdrowionych i pojednanych serc i rozszerza się, aby objąć cały świat.” (3.09.2018) „Niech miłość Boga staje się coraz większą siłą, która pociąga i ukierunkowuje naszą wolność.” (2.09.2018)

Święta myśl od świętych:

„Ci są bogatszymi od wszystkich, którzy żądze bogactw przytłumili.”
„Gdy ktokolwiek wyrządził ci przykrość, nie patrz na niego, ale na szatana, który go do tego nakłonił. Na szatana skieruj cały swój gniew. Temu zaś, który uległ szatanowi, okaż litość. Jeżeli tego nie uczynimy, na próżno i daremnie przyszlismy na ten świat, a raczej przyszlismy na nasze nieszczęście.” (św. Jan Chryzostom)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w XXIII Niedzielę Zwykłą prosimy Ojca, by wszyscy wierzący w Chrystusa otrzymali od Niego łaskę prawdziwej wolności i wiecznego dziedzictwa.
2. We czwartek będziemy wspominali św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła.
W piątek przypada piękne święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Tego dnia zapraszamy na nabożeństwo Drogi Krzyżowej na godzinę 17:00 (za Domem św. Józefa).
W sobotę, we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej, zapraszamy na Mszę św. o 9:00, podczas której będziemy się modlić o łaski Boże dla wszystkich dotkniętych cierpieniem i współcierpiących.
3. Już za tydzień w niedzielę rozpoczniemy przeżywanie wyjątkowego Triduum św. Stanisława Kostki, w roku szczególnie poświęconym jego czci. Wśród atrakcji dla dzieci i młodzieży będą między innymi zawody sportowe i konkursy.
4. Przypominamy, że nadal można złożyć podpis pod prośbą o dar relikwii św. Jana Pawła II dla naszej parafii.
5. Gratulujemy tym, którym udało się wytrwać w całkowitej abstynencji od napojów alkoholowych w intencji Ojczyzny przez cały sierpień, a także tym którzy trwają w postanowieniu trwania w niej przez 100 dni przed setną rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości. Niech Bóg umacnia i prowadzi.
6. Na fundusz organowy w ubiegłym tygodniu złożono 100 zł (Grażyna i Władysław Kątni).
7. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy artykuł o polskim sanktuarium Dzieci Fatimskich oraz słowo ks. Tomasza Knopa o warsztatach biblijno-psychologicznych. Przekazujemy też serdeczne zaproszenie na 22. Pielgrzymkę Czytelników, Przyjaciół i Pracowników Tygodnika Katolickiego „Niedziela” na Jasną Górę. W planie jak zawsze piękna Msza św. w bazylice jasnogórskiej i ciekawe spotkanie w siedzibie tygodnika, przy ul. 3-Maja. Specjalnym gościem będzie w tym roku wnuczka Zofii Kossak – redaktorki „Niedzieli” w najtrudniejszych czasach – która walczyła ofiarnie w obronie wartości chrześcijańskich i patriotycznych.
8. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Mariusz Wasela i Magdalena Ogłaza z Wręczyca Małej. Ktokolwiek wie o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
9. Przypominamy, że od dziś rozpoczynamy odprawianie Mszy św. niedzielnych z homilią dla dzieci o 10:00. Naszych najmłodszych parafian zapraszamy do pierwszych ławek w kościele.

Echa pielgrzymki parafialnej (cz. 2)

Serdeczne podziękowanie, za możliwość uczestnictwa i modlitwy w pieszej pielgrzymce na Jasną Górę i za zaufanie do służby kierowania ruchem i bezpieczeństwo w imieniu OSP Wręczyca przesyła naczelnik dh Artur Pieszak.

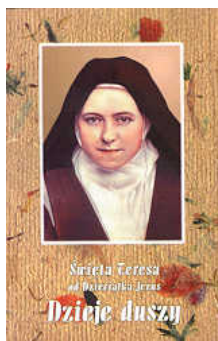
Szczęść Boże i do zobaczenia za rok.

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus „Dzieje duszy”

Książka z parafialnej księgarni

„Doskonałość polega na tym, by czynić Jego wolę,
by być tym, czym On nas chce mieć...”

"Teresa od Dzieciątka Jezus to najmłodsza pośród Doktorów Kościoła, ale jej żarliwe życie duchowe jest świadectwem tak wielkiej dojrzałości, a intuicje wiary zawarte w jej pismach są tak rozległe i głębokie, że pozwalają jej zająć miejsce pośród wielkich mistrzów duchowości." (Św. Jan Paweł II)

Na „Dzieje duszy” składają się Rękopisy A, czyli wspomnienia św. Teresy obejmujące czas od wczesnego dzieciństwa do wstąpienia do Karmelu i złożenia pierwszej profesji (1895-1896), Rękopis B stanowiący podsumowanie rekolekcji, napisany w formie listu do Jezusa (8 IX 1896) i poprzedzony listem do s. Marii od Najświętszego Serca; Rękopis C z ostatnich miesięcy życia, który jest zapisem rozważań i obserwacji z życia w Karmelu.

[za znak.com.pl]

Prawdziwy odpoczynek znajdujemy tylko w Bogu

**Katecheza Ojca Świętego Franciszka
o trzecim przykazaniu Bożym, dotyczącym dnia odpoczynku.**

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Nasza droga przez Dekalog prowadzi nas dzisiaj do przykazania, które mówi o dniu odpoczynku. Wydaje się, że jest ono łatwe do wypełnienia, ale jest to błędne wrażenie. Odpoczynek nie jest naprawdę sprawą prostą, ponieważ istnieje odpoczynek fałszywy i odpoczynek prawdziwy. Jak je możemy rozpoznać?

Dzisiejsze społeczeństwo jest spragnione rozrywki i wakacji. Branża rekreacyjna prosperuje całkiem dobrze, a reklama przedstawia świat idealny jako duży park rozrywki, gdzie wszyscy się bawią. Punktem ciężkości panującej dzisiaj koncepcji życia nie jest działanie i zaangażowanie, lecz rozrywka. Zarabia się pieniądze, żeby się rozerwać, mieć satysfakcję. Obrazem wzorcowym jest człowiek sukcesu, który może sobie pozwolić na wiele różnych przyjemności. Ale ta mentalność sprawia, że popadamy w niezadowolenie życiem znieczulonym rozrywką, które nie jest odpoczynkiem, ale wyobcowaniem i ucieczką od rzeczywistości. Chociaż człowiek nigdy nie odpoczywał tak wiele jak dzisiaj, to jednak nigdy nie doświadczył tyle pustki, jak dzisiaj! Możliwości rozrywki, podróży, rejsów wycieczkowych, wielu innych rzeczy nie obdarzają ciebie pełnią serca, co więcej, nie pozwalają tobie odpocząć!

Słowa Dekalogu poszukają i znajdują sedno problemu, rzucając inne światło na to, czym jest odpoczynek. Przykazanie zawiera szczególny element: dostarcza motywację. Odpoczynek w imię Pana ma dokładną motywację: „W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu

odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty” (Wj 20,11).

Odnosi to do końca dzieła stworzenia, kiedy Bóg mówi: „Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre” (Rdz 1,31). A wówczas zaczyna się dzień odpoczynku, który jest radością Boga z tego, co stworzył. Jest to dzień kontemplacji i błogosławieństwa.

Czym jest zatem odpoczynek według tego przykazania? Jest to czas kontemplacji, uwielbienia, a nie ucieczki od rzeczywistości. To czas, aby spojrzeć na rzeczywistość i powiedzieć: jakże piękne jest życie! Odpoczynkowi, jako ucieczce od rzeczywistości, Dekalog przeciwstawia odpoczynek jako błogosławieństwo rzeczywistości. Dla nas, chrześcijan, centrum Dnia Pańskiego, niedzieli stanowi Eucharystia, co znaczy „dziękczynienie”. To jest dzień, aby powiedzieć Bogu: dziękuję Ci za życie, za Twoje miłosierdzie, za wszystkie Twe dary. Niedziela nie jest dniem, aby przekreślić inne dni, ale aby je przypomnieć, błogosławić je i pogodzić się z życiem. Jakże wielu ludzi, mających wiele możliwości rozrywki nie jest pogodzonych z życiem. Niedziela, to dzień, by pogodzić się z życiem mówiąc: życie jest cenne; nie jest łatwe, czasami bolesne, ale jest cenne.

Wprowadzenie do autentycznego odpoczynku jest dziełem Boga w nas, ale wymaga, aby uciec od przekleństwa i jego powabów (por. adhort. *Evangelii gaudium*, 83). Bardzo łatwo załamywać się w obliczu nieszczęścia, podkreślając motywy niezadowolenia. Błogosławieństwo i radość oznaczają otwarcie na dobro, będące dojrzałym poruszeniem serca. Dobro jest życzliwe i nigdy się nie narzuca. Musi być wybrane.

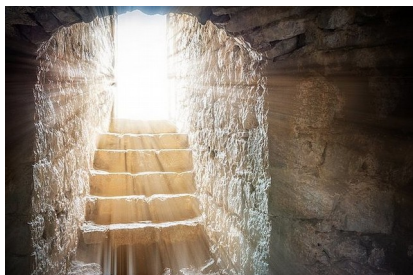
Pokój jest owocem wyboru, nie można go narzucić i nie można go znaleźć przypadkiem. Oddalając się od gorzkich ran swego serca, człowiek musi zawrzeć pokój z tym, od czego ucieka. Trzeba pogodzić się ze swoją historią, z faktami, których się nie akceptuje, z trudnymi aspektami egzystencji. Stawiam wam pytanie: Czy każdy z was pogodził się ze swoją historią? Pytanie, by się zastanowić: Czy pogodziłem się ze swoją historią? Prawdziwy pokój nie polega bowiem na zmienianiu swoich dziejów, ale przyjęciu ich i docenieniu, tak jak się potoczyły.

Ileż razy spotykaliśmy chrześcijan chorych, którzy pocieszali nas pogodą ducha, jakiej nie ma u szukających przyjemności i hedonistów! I widzieliśmy ludzi pokornych i ubogich, którzy cieszyli się małymi rzeczami z radością, która miała posmak wieczności.

W Księdze Powtórzonego Prawa Pan mówi: „Kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo” (30,19). Takim wyborem jest „niech mi się stanie” Maryi Dziewicy, jest to otwarcie się na Ducha Świętego, stawiającego nas w śladach Chrystusa, Tego który oddaje się Ojcu w momencie najbardziej dramatycznym i obiera drogę, która prowadzi do zmartwychwstania.

Kiedy życie staje się piękne? Kiedy zaczynamy dobrze o nim myśleć, bez względu

na naszą historię. Gdy możliwe jest złożenie w darze wątpliwości: wszystko jest łaską, a ta święta myśl kruszy wewnętrzny mur niezadowolenia, inaugurując autentyczny odpoczynek. Życie staje się piękne, kiedy otwieramy serce na Opatrzność i odkrywamy, że prawdą jest to, co mówi Psalm: „Dusza moja spoczywa tylko w Bogu” (62, 2). Piękne są te słowa Psalmu: „Dusza moja spoczywa tylko w Bogu”. Dziękuję.

Moc słowa...

„Bo gdzie są dwaj albo trzej
zebrani w imię moje,
tam jestem pośród nich”
(Mt 18,20)

Właśnie tymi słowami Jezusa rozpoczął i zakończył Mszę św. pogrzebową w intencji swojej babci, p. Stanisławy Leszczyńskiej, Ks.

Adrian Sikora, 1 września br. W bardzo osobistej, pięknej i wzruszającej homilii Ks. Adrian mówi o faktach z życia babci oraz o Tajemnicy, którą wymownie opisał jako trzy serca: serce Ewangelii, czyli prawda o zmartwychwstaniu, serce wiary, czyli tajemnica Trójjedynego Boga oraz serce Boga, którym jest krzyż Jego Syna, Chrystusa.

Anna Knopik

Patron do poznania

Święty Jan Chryzostom, biskup i doktor Kościoła

Jan urodził się ok. 349 r. (jak uważają katolicy) lub ok. 347 r. (jak podają prawosławni) w Antiochii, ówczesnej metropolii prowincji syryjskiej, jednym z największych miast świata. Pochodził z możnej rodziny. Jego ojciec był oficerem cesarskim. Wcześnie osierocił syna. Wszechstronne wykształcenie zapewniła Janowi matka. U jej boku wiódł życie na pół mnisze. Rozczytywał się w klasykach i uczył się ich na pamięć. Lubił jednak także rozrywkę i nie gardził młodzieńczymi figlami.

Chrzest przyjął dopiero, gdy miał 20 lat. To był punkt zwrotny w jego dotychczasowym życiu. Wstąpił do stanu duchownego. Jako lektor uczestniczył w służbie liturgicznej u boku biskupa Antiochii, Melecjusza. Jednak po śmierci matki (372) opuścił Antiochię i udał się na pustkowie, by tam prowadzić życie ascetyczne. W grocie spędził 4 lata. Zbyt surowe życie tak dalece nadwyrężyło mu zdrowie, że musiał pustynię opuścić. Powrócił więc do Antiochii, gdzie ponownie pełnił obowiązki lektora (378), a potem diakona (381). Święcenia kapłańskie przyjął w roku 385, gdy miał już ok. 36 lat.

W roku 387 w Antiochii wybuchły rozruchy przeciwko cesarzowi, Teodozemu I Wielkiemu. Rozjuszony tłum zaczął rozbijać pomniki cesarza, co wywołało ze strony władz represje. Wtedy to Jan wygłosił słynne *Mowy wielkopostne*, w których zganił

popędliwość ludu, a równocześnie wstawił się za nim. Wpłynął także na biskupa Antiochii, Flawiana, by ten osobiście wstawił się za swoim ludem u cesarza. Cesarz ogłosił amnestię i zakazał swojemu namiestnikowi represji. To zjednało Janowi wielką wdzięczność ludu i przydomek Złotousty (Chryzostom). Na jego kazania przybywały tłumy.

W roku 397 zmarł patriarcha Konstantynopola. Urząd ten cesarz ofiarował Janowi. Konsekrowany na biskupa przez patriarchę Aleksandrii, Jan z całym zapalem wziął się do pracy dla dobra swojej owczarni. Udało mu się najpierw pojednać ze Stolicą Apostolską biskupa Antiochii, Flawiana. W ten sposób zakończyła się przykra schizma z Rzymem. Na swoim dworze Jan zniósł wszelki przepych, jakim dotąd otaczali się jego poprzednicy. Zachęcał swoje duchowieństwo do podobnej reformy. Lud zjednał sobie wspaniałymi kazaniem, jakie regularnie głosił, i troską o potrzeby zwykłych ludzi. Piętnował nadużycia, nie szczędząc także dworu cesarskiego. Dla ubogich i bezdomnych wystawiał gospody i schroniska. Użyczył azylu nawet ministrowi cesarskiemu, kiedy ten popadł w niełaskę. Wysyłał misjonarzy na obszary objęte przez Arabów.

Tradycja przypisuje św. Janowi Chryzostomowi autorstwo jednej z form celebracji Boskiej Liturgii, nazywanej jego imieniem, która do dziś jest praktykowana w obrządku bizantyjskim. Jest to tzw. zwyczajna (czyli odprawiana przez większą część roku) liturgia prawosławna i grekokatolicka.

Z czasem pojawili się przeciwnicy radykalnego patriarchy. Duchowni mieli mu za złe, że zbyt wiele od nich wymagał; klasztory - że wprowadzał w nich pierwotną karność, a zwalczał rozluźnienie obyczajów. Ponadto Jan naraził się na gwałtowne ataki ze strony św. Epifaniusza tym, że dał u siebie schronienie zwalczanym zwolennikom nauki Orygenesesa. Zarzucano mu, że okazuje jawnie sympatię dla Orygenesesa. Najwięcej kłopotów wywołało jednak to, że Jan zaatakował w swoich kazaniach zbyt swobodne życie dworu cesarskiego, przede wszystkim cesarzowej Eudoksji. Z polecenia cesarzowej zwołano pod Chalcedonem synod, zwany później synodem "Pod Dębem" (nazwa wywodzi się od miejscowości Onercia - Dąb). Wrogowie Jana pod przewodnictwem patriarchy Aleksandrii, Teofila, posunęli się do tego, że usunęli Jana z urzędu patriarchy, a cesarzowa skazała go na banicję. Wywieziono go do Prenetos w Bitynii. Lud jednak tak gwałtownie wystąpił w obronie swego pasterza, że cesarzowa była zmuszona przywrócić biskupowi wolność.

Spokój trwał jednak krótko. Cesarzowa kazała wystawić sobie pomnik przed samą katedrą Mądrości Bożej, gdzie urządzano krzykliwe festyny i zabawy, nie licujące ze świętym miejscem. Jan potępił to w kazaniu z całą stanowczością. W odwecie cesarzowa zwołała do Konstantynopola synod swoich zwolenników, który ponownie deponował Jana. Na mocy orzeczeń tegoż synodu, w roku 404, cesarzowa skazała Jana na wygnanie. Wśród szykan i niewygód prowadzono go do Cezarei Kapadockiej, stąd do Tauru, wreszcie do Pontu nad Morzem Czarnym. Zima była bardzo surowa, co wymagało od biskupa szczególnego hartu. On jednak nie załamał się. Pisał listy do papieża oraz do wpływowych i wiernych sobie osób. Papież pięknym listem pochwalił bohaterstwo Chryzostoma i wysłał legatów w jego obronie do Konstantynopola. Dwór cesarski jednak ich nie przyjął.

Jan Złotousty zmarł w drodze, w mieście Comana, 14 września 407 r. Pozostawił po sobie ogromną spuściznę literacką. Wyróżniał się przede wszystkim jako znakomity znawca pism św. Pawła Apostoła. Należy do czterech wielkich doktorów Kościoła wschodniego (obok św. Bazylego, Grzegorza z Nazjanzu i Cyryla Aleksandryjskiego). Na Wschodzie jego imię wspomina się w roku liturgicznym kilka razy. Papież Pius V ogłosił go doktorem Kościoła (1568). Jest patronem kaznodziejów i studiujących teologię oraz orędownikiem w sytuacjach bez wyjścia.

Intencje Mszałne

Niedziela 9.09 – XXIII Niedziela Zwykła

- 8:00** + Alojzego Bojanowskiego, Marka Ciofani, Jana, Marka, Marię Paturejów, Bożenę i Stanisława Lewandowskich
- 10:00** 1.) + Emiliana Solucha (r.), zm. z rodz. Soluchów, Kluźniaków, Olszewskich, Jana Gorola, zm. z rodz. Chładów i Nowaków
2.) + Donatę Szymańską od cioci Heleny z rodziną
- 12:00** O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Barbary Nasiłowskiej
- 17:00** + Reginę i Józefa Tokarzów, Jerzego Pilarskiego – od wnuczki Marty

Poniedziałek 10.09

- 7:00** + Mirosława Mikę od uczestników pogrzebu
- 18:00** 1.) + Lucynę Kowalik (11 r.), Adama i Józefę Kowalików, Teofila i Władysławę Piontkowskich
2.) + Stefana Biernackiego od wnuka Igora

Wtorek 11.09

- 17:00** + Stefana Biernackiego od wnuka Igora
- 18:00** 1.) + Donatę Szymańską od siostrzeńca Mariusza z rodziną
2.) O Boże błogosławieństwo dla Sebastiana z okazji urodzin
- 21:00** **Apel Jasnogórski w intencji Ojczyzny**

Środa 12.09

- 18:00** 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2.) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów organów piszczalkowych
3.) + Władysława (r.), Bronisławę, Ignacego, Marcyjanę, Romana, Teresę Soluchów, Józefę i Antoniego Kweców
4.) + Janinę, Eufrozynę, Lucjana, Wincentego, Weronikę Soluchów, Stanisławę i Tadeusza Piestraków
5.) + Jerzego Wróbla
6.) + Jana Strzelczyka od chrześnicy Grażyny

Czwartek 13.09 – wspomnienie św. Jana Chryzostoma , biskupa i doktora Kościoła

- 18:00** 1.) + Elżbietę Pasieka od kuzyna Zbigniewa z rodziną
2.) + Ewę Majchrzak od przyjaciółki Grażyny

Piątek 14.09 – święto Podwyższenia Krzyża Świętego

- 18:00** 1.) + Krzysztofa Kozaka od bratowej Marysi z dziećmi
2.) + Ewę Majchrzak od rodziny Grzybowski i Mądryka
- 18:40** **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:00)**

Sobota 15.09- wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej

- 9:00** O łaski Boże dla wszystkich dotkniętych cierpieniem i współcierpiących
17:00 O Boże błogosławieństwo dla Walentego Sprycha z okazji 80. urodzin
18:00 + Marię i Jana Patyków, Marię Suchanek, Kazimierza Janika, Juliana Rybaka, Andrzeja Tolla

Niedziela 16.09 – XXIV Niedziela Zwykła

- 8:00** + Adriana Zielonkę z okazji urodzin
10:00 + Bartosza Flaka
12:00 O Boże błogosławieństwo dla Antoniego Pierzgalskiego z okazji roczku
O Boże błogosławieństwo dla Marcelinki z okazji roczku
17:00 + Eugeniusza Kozaka (1 r.)
-

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),
18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:00

Próby chóru czwartek, 19:20 – 21:20

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:40; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00, Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00, Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00, Żywy Różaniec - pierwsza niedziela miesiąca o 9.00, Dzieci Boże – sobota o 11:00, Wolontariusze miłosierdzia – pierwsza sobota miesiąca o 10:30 (kontakt: 609136447), Grupa posługująca wyzwoleniu – drugi i czwarty piątek o 19:30

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 18:00

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 10:15 do 12:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881